

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Ladislavem Vaško ve věci

žalobkyně: I. F., narozená „X“,
bytem „X“,

proti
žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí,
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 6. 2020, č. j. MPSV-2020/131454-916,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 29. 6. 2020, č. j. MPSV-2020/131454-916, kterým bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – Krajské pobočky v Ústí nad Labem (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 15. 5. 2020, č. j. 116791/20/CV. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně zamítl žádost žalobkyně o přiznání dávky péstounské péče – odměna péstouna ode dne 25. 1. 2020.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně popsala průběh správního řízení a namítala, že žalovaný nesprávně posoudil sociální a majetkové poměry rodiny a bez dalšího převzal stanovisko sociálně-právní ochrany dětí, podle kterého nebyl shledán případ žalobkyně za hodný zvláštního zřetele. Žalobkyně se domnívala, že správní orgány chybně vyložily neurčitý právní pojem Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

případ hodný zvláštního zřetele, přičemž v této souvislosti odkázala na rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2014, č. j. 8 As 37/2011-154 a dále na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2007, č. j. 7 As 78/2005-62. Trvala na tom, že výklad správních orgánů k právnímu pojmu hodný zvláštního zřetele je nepřezkoumatelný a znemožňuje, aby prarodič na odměnu pěstouna dosáhl. Popřela, že by v jejím případě šlo o zneužívání dávky, neboť dle rozhodnutí příslušného soudu jí byla vnučata svěřena do pěstounské péče ze sociálních a materiálních důvodů. Připomněla, že o vnučata začala pečovat po autonehodě jejich matky, její dcery, které byla amputována noha a je nadále v péči lékařů. Doplnila, že pečuje nejen o svá vnučata, ale rovněž o svou dceru, přičemž vnučata nesou invaliditu matky velice těžce, což se projevuje na jejich zdravotním a psychickém stavu. Poukázala na rozpor v argumentaci žalovaného, který konstatuje špatný zdravotní stav matky, a zároveň zmiňuje možnost matky dětí podílet se na jejich výchově. Doplnila, že matka dětí svou rodičovskou odpovědnost nadále vykonává, avšak s velikými obtížemi a jen za její pomoci. Trvala na tom, že odměna pěstouna má kompenzovat záslužnou práci, kterou vykonává, přestože se jedná o její vnučata a je její povinností se o ně postarat. Pozastavila se nad tím, že správní orgány se především zaměřily na materiální stránku rodiny, kdy jí nepřímou uložily, aby si zažádala o příspěvek na bydlení a aby se její zletilý syn rovněž podílel na financování domácnosti, ačkoliv výdělkové možnosti syna nemá jak ovlivnit a navíc s nimi syn nežije permanentně.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě popsal dosavadní průběh řízení s tím, že žalobkyně je prarodičem nezletilých dětí a v souladu se zákonem vycházel z vyjádření orgánu sociálně-právní ochrany dětí, podle kterého se nejedná o případ hodný zvláštního zřetele zejména s ohledem na sociální a majetkové poměry žalobkyně. Připomněl bytové poměry žalobkyně, výdaje a příjmy, s tím, že matka dětí žije s nimi ve společné domácnosti, a proto se i ona svým příjmem podílí na chodu této domácnosti. Uvedl, že k exekuci na invalidní důchod matky nelze přihlížet. Připomněl, že odchylný režim odměňování je v případě pěstounské péče prarodičů odůvodněn tím, že prarodičům svědčí podpůrná vyživovací povinnost ke svým vnučatům za předpokladu, že své primární vyživovací povinnosti nemohou dostát rodiče. Výkonem pěstounské péče prarodiče zároveň plní svou zákonnou vyživovací povinnost k dítěti. Trval na tom, že v předmětné věci se nejedná o případ hodný zvláštního zřetele.

Další podání žalobkyně

4. V podání ze dne 16. 10. 2020, které bylo soudu doručeno dne 21. 10. 2020, žalobkyně setrvala na námitkách uvedených v žalobě. Objasnila, že odměna pěstouna nemá sanovat žádné dluhy. Připustila, že matka dětí dluhy má, avšak řeší je pomocí dluhového poradenství Člověk v tísni. Domnívala se, že žalovaný nepřiznáním dávky sankcionuje nezletilé děti za dluhy jejich rodičů. K vyjádření připojila nejnovější zprávu ze školního poradenství, s tím, že znevýhodnění nemůže být jediným kritériem při posuzování případu hodného zvláštního zřetele.

Ústní jednání

1. Žalobkyně se z jednání soudu konanému dne 22. 11. 2021 omluvila. Pověřený pracovník žalovaného při jednání soudu dne 22. 11. 2021 poukázal na to, že situace žalobkyně není taková, aby dávky pěstounské péče jí mohly být přiznány. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

2. Soud při jednání v souladu s § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) k návrhu žalobkyně provedl dokazování zdravotními záznamy týkající se M. B. za období od 24. 4. 2020 do 10. 8. 2020, propouštěcí zprávou ze dne 19. 8. 2020, lékařskou zprávou ze dne 14. 7. 2020 a propouštěcí zprávou ze dne 7. 7. 2020, ambulantní zprávou ze dne 25. 5. 2020, zprávou školského poradenského zařízení ze dne 29. 6. 2020 týkající se S. Č., potvrzením o komplexním vyšetření ze dne 25. 6. 2021 týkajícím se S. Č., kardiologickým vyšetřením ze dne 28. 5. 2020 týkajícím se R. Č., rozsudkem Okresního soudu v Klatovech ze dne 26. 11. 2019, č. j. 0 P 10/2019-211, plánem pedagogické podpory týkajícím se S. Č., zprávou z vyšetření školního poradenského pracoviště ze dne 23. 9. 2020, ambulantní zprávou ze dne 24. 9. 2020 týkající se M. B., ambulantní zprávou z 19. 10. 2020 a zdravotním záznamem za období od 10. 9. 2020 do 23. 9. 2020.

Posouzení věci soudem

3. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
4. Ze správního spisu soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Žalobkyně podala dne 6. 2. 2020 žádost o dávku pěstounské péče – odměnu pěstouna. K žádosti připojila kopii rodných listů svých vnoučat a kopii rozsudku Okresního soudu v Klatovech ze dne 26. 11. 2019, č. j. 0 P 10/2019-211. O této žádosti rozhodl správní orgán prvního stupně dne 15. 5. 2020 pod č. j. 116791/20/CV tak, že žádost zamítl. Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně se opírá o vyjádření orgánu sociálně-právní ochrany dětí, podle něhož daný případ není hodný zvláštního zřetele zejména s ohledem na skutečnost, že matka dětí bydlí ve stejném bytě jako její děti a jako pěstounka, která je prarodičem dětí, a rodina je tak finančně dostatečně zajištěna. S tímto stanoviskem žalobkyně nesouhlasila. Poukázala na skutečnost, že vnuk potřebuje soustavnou péči kardiologa a rovněž docházel na logopedii. Vnučka trpí hyperaktivitou a má potíže psychologického charakteru, neboť byla svědkem dlouhodobého domácího násilí ze strany otce vůči matce. Doplnila, že vnoučata jí byla svěřena do péče z důvodu sociálních a majetkových. K majetkovým poměrům uvedla, že pobírá invalidní důchod ve výši 4 610 Kč, matka dětí pobírá invalidní důchod ve výši 14 417 Kč, z něhož je jí strhávána exekuce ve výši 5 227 Kč. Podotkla, že bydlí v nájemním bytě a náhlý jednorázový výdaj není schopná uhradit. Správní orgán prvního stupně si proto vyžádal doplnění stanoviska. Orgán sociálně-právní ochrany dětí setrval na svém stanovisku, že daný případ není hodný zvláštního zřetele zejména s ohledem na skutečnost, že vnučka žalobkyně je v současné době bez potíží a vnuk žalobkyně se na poslední vyšetření na kardiologii v původním místě bydliště nedostavil a současný pediatr nemá prozatím zprávu z kardiologického vyšetření, kam vnuka žalobkyně poslal, k dispozici. Další navštěvované instituce (PPP, logopedie) poskytují služby bezplatně.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

5. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, ve kterém podrobně zdůvodnila, proč má za to, že její situace je hodná zvláštního zřetele. O odvolání rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že toto odvolání jako nedůvodné zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil. V napadeném rozhodnutí se žalovaný dovolává vyjádření příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dítěte, podle kterého situace žalobkyně není hodna zvláštního zřetele.
6. Podle § 47j odst. 3 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálně-právní ochraně dětí“) odměna pěstouna podle odstavce 1 písm. a) a b) náleží osobě pečující nebo osobě v evidenci, která je rodičem nebo prarodičem otce nebo matky svěřeného dítěte, pouze v případech hodných zvláštního zřetele, zejména s ohledem na sociální a majetkové poměry osoby pečující nebo osoby v evidenci a jejich rodiny a s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu dítěte. Pro účely rozhodnutí o přiznání odměny pěstouna je krajská pobočka Úřadu práce povinna si vyžádat vyjádření příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností.
7. Z citovaného zákonného ustanovení vyplývá, že v případě, kdy osoba pečující nebo osoba v evidenci je prarodičem svěřeného dítěte a pečuje o jedno nebo dvě děti, z nichž žádné není osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II. – IV. dle zákona o sociálních službách, má nárok na odměnu pěstouna pouze v případech hodných zvláštního zřetele. Při posuzování, zda se jedná o případ zvláštního zřetele hodný, je nutno brát do úvahy sociální a majetkové poměry rodiny pečující osoby či osoby v evidenci a zdravotní stav svěřeného dítěte. Podkladem pro rozhodnutí Úřadu práce České republiky jakožto správního orgánu prvního stupně je přitom vyjádření příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností, jehož orgán sociálně-právní ochrany dětí by měl disponovat informacemi o pečující osobě a dítěti (dětem) svěřeném do její pěstounské péče.
8. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda je žalobou napadené rozhodnutí přezkoumatelné, neboť k meritornímu přezkumu může soud přistoupit pouze v případě rozhodnutí, které je mimo jiné srozumitelné a dostatečně odůvodněné. Základním předpokladem poskytnutí efektivní soudní ochrany právům účastníků řízení je právě existence řádného odůvodnění všech částí výroku rozhodnutí správního orgánu. Pouze za těchto podmínek může účastník řízení v žalobě řádně formulovat své výhrady proti napadenému rozhodnutí (tzv. žalobní body). Žalobkyně spatřovala nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí v tom, že správní orgány vyložily neurčitý právní pojem případ hodný zvláštního zřetele restriktivním způsobem, čímž znemožnily, aby dosáhla na dávku – odměna pěstouna.
9. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2020, č. j. 1 Ads 123/2020-40, platí, že *„[v]ýklad neurčitého právního pojmu případ hodný zvláštního zřetele a jeho aplikace v rozhodování o odměně pěstouna musí v každé individuální věci zohlednit odvozenou vyživovací povinnost prarodičů, zabránit případnému zneužívání dávky a zároveň předejít situaci, kdy by nedostatek finančních prostředků negativně ovlivnil péči o dítě (k tomu Rogalewiczová, R., Cilečková, K., Kapitán, Z., Doležal, M. a kol. Zákon o sociálně-právní ochraně dětí. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2018, s. 495 – 499).“* Pokud jde o žalobkyní vznesenou námitku týkající se výkladu neurčitého právního pojmu případ hodný zvláštního zřetele, pak tento pojem žalovaný v napadeném rozhodnutí definoval a následně se zabýval jeho podmínkami, a to sociálními a majetkovými poměry žalobkyně a rovněž přihlédl ke zdravotnímu stavu svěřených dětí. Z napadeného rozhodnutí je patrné, že žalobkyně s vnoučaty a jejich matkou bydlí v pronajatém bytě 3 + 1 s náklady na bydlení ve výši 12 000 Kč měsíčně. V bytě s nimi občas přebývá i zletilý syn žalobkyně.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Rodina disponuje finančními prostředky ve výši 4 610 Kč měsíčně (invalidní důchod žalobkyně), 14 417 Kč měsíčně (invalidní důchod matky dětí), 4 400 Kč měsíčně (příspěvek na péči), 4 950 Kč měsíčně (příspěvek na úhradu potřeb dítěte nezletilého R.), 6 105 Kč měsíčně (příspěvek na úhradu potřeb dítěte nezletilé S.), 800 Kč a 910 Kč měsíčně (přídavek na dítě), tedy v celkové výši 36 192 Kč. Rovněž žalobkyně obdržela jednorázový příspěvek při převzetí dítěte, a to ve výši 8 000 Kč a 9 000 Kč. Žalovaný též podotkl, že matka dětí se může podílet na jejich výchově a péči, neboť s dětmi žije ve společné domácnosti, což sama žalobkyně v podané žalobě potvrdila. Dále se žalovaný zabýval zdravotním stavem svěřených dětí, kdy v napadeném rozhodnutí uvedl, že nezletilé děti nemají zvýšené výdaje spojené se svým zdravotním stavem. Doplnil, že tvrzení žalobkyně o špatném zdravotním stavu dětí nebyla doložena.

10. Z uvedeného je dle soudu evidentní, že žalovaný v napadeném rozhodnutí srozumitelně a dostatečným způsobem objasnil podmínky neurčitého pojmu případ hodný zvláštního zřetele s tím, že se jednotlivými podmínkami neurčitého právního pojmu řádně zabýval a dostatečně jej odůvodnil. Z uvedených důvodů soud vyhodnotil námitku žalobkyně o nepřezkoumatelnosti jako nedůvodnou.
11. Soud má za to, že žalobkyně spíše než s nepřezkoumatelností rozhodnutí žalovaného ohledně nepřiznání odměny pěstouna nesouhlasí s vlastními závěry žalovaného. Žalobkyně v této souvislosti poukázala na rodinné a majetkové poměry a na skutečnost, že děti mají zdravotní potíže. Soud nijak nezlehčuje sociální situaci žalobkyně, nicméně zdůrazňuje, že v řízení bylo prokázáno, že potřeby nezletilých dětí jsou zajišťovány jednak příspěvkem na úhradu potřeb dítěte ve výši 4 950 Kč měsíčně u nezletilého R. a ve výši 6 105 Kč měsíčně u nezletilé S. a jednak přídavkem na dítě ve výši 800 Kč měsíčně pro nezletilého R. a 910 Kč měsíčně pro nezletilou S., tj. celkem 12 765 Kč měsíčně. Ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí nebyl žalobkyni poskytován příspěvek na bydlení, neboť o něj po přestěhování nepožádala. Při převzetí nezletilých dětí do pěstounské péče byl žalobkyni přiznán příspěvek na nezletilého R. ve výši 8 000 Kč a na nezletilou S. ve výši 9 000 Kč. Tato dávka svým účelem slouží k pokrytí nákladů spojených se svěřením nezletilých dětí do pěstounské péče. V rozsudku Okresního soudu v Klatovech ze dne 26. 11. 2019, č. j. 0 P 10/2019-211, na který žalobkyně v žalobě odkazovala, je uvedeno, že žalobkyně pobírá invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši 4 191 Kč měsíčně. V případě žalobkyně tedy její sociální situaci nelze hodnotit tak, že by důsledkem svěřením dětí do pěstounské péče bylo podstatné snížení životní úrovně žalobkyně, neboť i nadále pobírá invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně. Jelikož v důsledku svěřením dětí do péče žalobkyně nedošlo ke snížení její životní úrovně, nesplňuje žalobkyně podmínky pro přiznání dávky pěstounské péče, a to odměny pěstouna.
12. Soud zdůrazňuje, že zdravotní stav nezletilých dětí nevyžaduje podstatně zvýšené náklady, ačkoliv žalobkyně ve správním řízení uvedla, že nezletilý R. potřebuje soustavnou péči kardiologa a dochází na logopedii a nezletilá S. trpí hyperaktivitou a má potíže psychologického charakteru. Předně soud uvádí, že docházku na logopedické pracoviště či na školní pedagogické pracoviště, kde žalobkyni poradí, jak má s dětmi pracovat, nelze považovat za špatný zdravotní stav, s nímž by žalobkyně měla spojeny zvýšené výdaje. Nadto je třeba upozornit na to, že tyto služby jsou poskytovány bezplatně. Skutečnost, že nezletilý R. dochází na kardiologii jednou za rok, jak je uvedeno v lékařské zprávě z dětské kardiologické ambulance ze dne 28. 5. 2020, rovněž nevyžaduje podstatně zvýšené náklady a psychické problémy nezletilé S. nebyly žádnou lékařskou zprávou doloženy. Navíc nelze přehlédnout, že v rozsudku Okresního soudu v Klatovech ze dne 26. 11. 2019, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

č. j. 0 P 10/2019-211, na který žalobkyně v podané žalobě odkazovala, je uvedeno, že S. je zdráva a R. je také zdrav.

13. Hodnocením uvedené sociální situace žalobkyně tak dospěl soud ke shodnému závěru se žalovaným, že se v jejím případě nejedná o případ hodný zvláštního zřetele ve smyslu § 47j odst. 3 zákona o sociálně-právní ochraně dětí. Námitky žalobkyně o tom, že v jejím případě byl naplněn neurčitý pojem případ hodný zvláštního zřetele, a proto jí měla být přiznána dávka pěstounské péče - odměna pěstouna, nejsou důvodné.
14. V daném případě žalobkyně v žalobě poukázala též na to, že příspěvek na péči a invalidní důchod podléhají opakovanému pravidelnému přezkoumání, a finanční situace žalobkyně se tak může ze dne na den změnit. K této námitce soud uvádí, že v případě změny finanční situace může žalobkyně opětovně požádat o přiznání dávky pěstounské péče – odměna pěstouna. Nicméně za současné situace je žalobkyně osobou pečující a zároveň babičkou nezletilých dětí. V takovém případě je nárok na dávku pěstounské péče - odměnu pěstouna fakultativní, tedy je vyplácen pouze v případě hodném zvláštního zřetele. Jde o reakci na podpůrnou vyživovací povinnost prarodičů vůči dětem. Při posuzování nároku na dávku pěstounské péče – odměna pěstouna pro prarodiče je důležité, zda v důsledku svěření dítěte do péče by došlo, či nikoliv k podstatnému snížení životní úrovně pěstouna - prarodiče (srov. MACELA, Miroslav. *Zákon o sociálně-právní ochraně dětí*. Praha: Wolters Kluwer, 2020. ISBN 978-80-7598-481-4). Jak však již bylo výše uvedeno, svěřením nezletilých vnoučat do její pěstounské péče nedošlo k podstatnému snížení životní úrovně žalobkyně.
15. Žalobkyně dále namítala, že nepřiznání odměny pěstouna je v rozporu s rozsudkem Okresního soudu v Klatovech ze dne 26. 11. 2019, č. j. 0 P 10/2019-211. K tomu soud poznamenává, že v tomto rozsudku soud projednal návrh žalobkyně na svěření nezletilých dětí do pěstounské péče, přičemž předtím Okresní soud v Klatovech rozsudkem ze dne 17. 6. 2019, č. j. 0 P 10/2019-123, svěřil nezletilé děti do výchovy a výživy žalobkyně. Okresní soud se v rozsudku zabýval sociální situací rodiny a rovněž jejími finančními poměry. Konkrétně uvedl, že žalobkyně pobírá invalidní důchod, matka nezletilých dětí není v současné době schopná se o děti sama postarat a že žalobkyně a matka nezletilých dětí žijí ve společné domácnosti. Dále se okresní soud zabýval zdravotním stavem matky nezletilých dětí a podotkl, že otec nezletilých dětí se o děti nezajímá a stanovené výživné nehradí. Bydliště žalobkyně, v němž žila s nezletilými dětmi, bylo shledáno jako vhodné pro pobyt dětí. Okresní soud dospěl k závěru, že je v zájmu nezletilých dětí, aby byly svěřeny do pěstounské péče žalobkyně – prarodiče, neboť tím budou lépe finančně zabezpečeny. Lepším finančním zabezpečením ale nebylo myšleno, že správní orgány žalobkyni přiznají veškeré možné sociální dávky, včetně odměny pěstouna, bez splnění zákonných podmínek. Jak soud uvedl výše, správní orgány se řádně zabývaly tím, zda lze situaci žalobkyně vyhodnotit jako případ hodný zvláštního zřetele, přičemž dospěly k závěru, že se o případ hodný zvláštního zřetele v případě žalobkyně nejedná. Ani tato námitka žalobkyně není důvodná.
16. Zmínil-li žalovaný skutečnost, že i zletilý syn žalobkyně by se měl finančně podílet na chodu domácnosti, pak tato skutečnost není pro posouzení věci podstatná, nicméně je faktem, že by se zletilý syn žalobkyně, pokud pobývá společně se žalobkyní, jejími vnoučaty a dcerou žalobkyně ve společné domácnosti, měl rovněž finančně podílet na jejím chodu; na tomto konstatování žalovaného tak není nic nezákonného. Soud souhlasí se žalovaným rovněž v tom, že pro daný případ není relevantní, že dcera žalobkyně má dluhy

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

a z invalidního důchodu je jí strhávána exekuce, neboť k dluhům nelze přihlížet, jelikož smyslem sociálních dávek není sanovat případné dluhy.

17. S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji výrokem I. rozsudku podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. Současně soud podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. výrokem II. rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalovaný náhradu nákladů řízení nepožadoval.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 22. listopadu 2021

Mgr. Ladislav Vaško, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.